

Україна – моя Батьківщина

I Ведучий

В усіх людей – одна святиня,
Куди не глянь, де не спитай,
Розкішна їм своя пустиня,
Аніж земний в чужині рай.
Їм красить все їх рідний край.
Нема без кореня рослини,
А нас людей,- без Батьківщини.

-Шановні гості, сьогодні ми розкажемо вам про чудовий край, де ми народились і живемо, про Україну.

Легенда про Україну (<https://www.youtube.com/watch?v=Jy9YnDkVbY0>)

Як тільки Господь Бог створив на Землі народи, вони відразу почали просити в нього найкращі землі для поселення. Не поспішали тільки українці. Вони були козаками, мандрували по землі, милувалися красою світу і нікому не заважали. Якось роззирнулись і побачили, що повсюдно снують люди, обживають займані місцини. Тоді пішли й вони до Господа. Побачив Сотворитель чубатих вояків і здивувався:

- А чого вам треба, хлопці? - запитав.
- Та землі-материзни хочемо, Боже.
- Буде вам земля. Ідіть і осідайте он на тому клаптику між морями, - показав пальцем униз.
- Та там уже іспанці, Боже!
- Ага, то біля них селіться.
- Не можемо, Господи, там французи, а далі німці і ще якихось людей повно.

Подивився Бог згори і переконався, що все вже роздано. А козаки йому дуже сподобались - і не хотів Творець залишати їх без землі.

- Гаразд, - сказав Господь. - Віддам я вам он той куточок понад Дніпром, що залишив собі на земний рай. Але то незвичайний куточок - раїна. Земля там пахне медом, вода - як молоко, а з неба в душу людей ллється пісня. На той куточок будуть зазіхати нечестивці, тому його треба пильнувати та боронити. Якщо будете завжди такими відважними лицарями, як мені видається, то на тій землі станете господарями, а як ні - то рабами нечестивців.

- Дякуємо, Господи! Буде так, як кажеш. Благослови в дорогу!

Поблагословив їх Сотворитель і провів до райських воріт. Відтоді господарюють козаки в райській країні і захищають її від усякої нечисті. З того часу називають цей райський куточок Україною, а народ - українцями.)

1. Чудовий край мій – Україна,
Це рідна серцю сторона.
Цвіте духмяно тут калина
І рута м'ята край вікна.
2. Лелеки весело клекочуть.
Співають дзвінко солов'ї.
Сади вишневі ваблять очі,
І колосяться пшениці.
3. Говерла манить у походи.
Захоплює всіх Синевир
І гордо котить свої води
Дніпро – краса і богатир.
4. А вмілі руки вишивальниць
Сорочку вишивають враз.
Ніде краси такої в світі
Ви не побачите як в нас!
5. До тебе рідна Україно,
Ми серцем линемо завжди,
Куди б життя нас не занесло,
В які шляхи ми не пішли.
6. Вкраїнська земле барвінкова,
Багатий, щедрий, милий край,
Співуча мово калинова,
Живи, Вкраїно, процвітай!
7. Україна велика європейська держава. Вона має більшу територію, ніж такі країни, як Франція, Іспанія, Швеція.
8. Україна розміщена в центрі Європи. Географічний центр Європи знаходиться в с. Ділове Рахівського району Закарпатської області.
9. Щоб перетнути нашу Батьківщину з заходу на схід пішки, треба йти 90 днів, долаючи щодня 30 км .
10. В Україні налічується понад 71 тисяча річок. На території проживає понад 110 національностей.
11. 24 серпня 1991 року було прийнято Акт проголошення незалежності України. Вона уже 20 років є незалежною, демократичною державою.

Вистраждавши, виборовши волю, Україна має тепер свої державні символи.

12. Гімн України – « Ще не вмерла України...». Написав текст Павло Чубинський, а музику створив Михайло Вербицький.

Звучить гімн України <https://www.youtube.com/watch?v=xzvic1lz4tg>

13. Наш герб – тризуб.

Це воля, слава, сила.

Наш – герб – тризуб.

Недоля нас косила,

Та ми зросли, ми є,

Ми завжди будем,

Добро і пісню

Несемо ми людям.

14. Український прапор має давнє походження. Синь українського неба і золото неозорих пшеничних ланів переніс наш народ на свій прапор.

15. Небеса блакитні сяють з глибини,

А пшеничні й житні мерехтять лани.

Образ цей не зблідне, хоч минуть жнива.

Це знамено рідне – злато й синява.

Прапор наш, як літо, в сонці майорить,

По долині – жито, по горі – блакить.

Відео «Історія Державного прапора»

I Ведучий Здавна земля наша була ласим куском для сусідів. Історія

У

к

р

а

ї

н

II. Ведучий Ніхто не уявляє України без Запорізької Січі та відомих гетьманів країни тих, хто віддав своє життя за щастя народу.

— **Петро Сагайдачний** Був одним з найбільш освічених людей того часу

ц в Україні. Розуміючи, що козаки були фактично військовою елітою

е суспільства, але далеко не кожен з них мав хоча б якусь освіту, він прийняв

р рішення про вступ всіх козаків у Київське братство. **Петро**

і **Сагайдачний** проявив себе як неперевершений військовий стратег і тактик

с

т

о

р

і

я

Хмельницький Богдан Михайлович — український військовий, політичний та державний діяч. Гетьман Війська Запорозького, очільник Гетьманату. Керівник Хмельниччини — повстання проти зловживань коронної шляхти в Україні, котре переросло у загальну, очолену козацтвом, визвольну війну проти Речі Посполитої.

Дем'ян Гнатович Многогрішний — 3-й очільник Лівобережної гетьманщини. Полковник Чернігівський. Після депортації в Московщину — комендант фортець у Бурятії. Дем'ян **Многогрішний** (Шумейко) народився 1631 року у місті Коропі Чернігівського воєводства (нині Чернігівська область).

Іван Самойлович гетьман Війська Запорозького, політичний та військовий діяч, реформатор, очільник Гетьманщини Лівобережної України та «Обох боків Дніпра». Намагався приєднати до козацьких територій Слобожанщину, але невдало. Закінчив своє життя у засланні внаслідок змови князя Василя Голіцина та частини старшини на чолі з Іваном Мазепою.

Іван Мазепа-Калединський військовий, політичний і державний діяч. Гетьман Війська Запорозького, голова козацької держави на Лівобережній і всій Наддніпрянській Україні. Князь Священної Римської Імперії. По обранню гетьманом, намагався відновити авторитет гетьманства в Україні. Зробив великий внесок у економічно-культурний розвиток Лівобережжя України.

Іван Скоропадський — український військовий, політичний і державний діяч. Гетьман Війська Запорозького, голова козацької держави в Лівобережній Україні. Представник козацького роду Скоропатських. Після переходу Мазепи на бік шведів, призначений головою Гетьманщини. Безуспішно намагався протистояти московським планам ліквідації козацької автономії.

Павло Полуботок — український військовий та політичний діяч. Полковник чернігівський, наказний гетьман Війська Запорозького Лівобережної України. Гетьман Глухівського періоду в історії України. Під час Північної війни виступив на боці Петра I. Заарештований за підписання Коломацьких чолобитних та супротив діяльності Малоросійської колегії. Помер в ув'язненні на території Петропавлівської фортеці.

Даніло Апостол - український військовий, політичний і державний діяч. Гетьман Війська Запорозького, голова Гетьманщини на Лівобережній Україні. Гетьман Глухівського періоду в історії України. Представник козацького роду Апостолів волоського походження. Син Павла Апостола.

Кирило Григорович Розумовський (18 (29) березня 1728 — 9 (21) січня 1803) — український військовий, політичний і державний діяч. Останній гетьман Війська Запорозького. Гетьман Глухівського періоду в історії України.
Представник козацького роду Розумовських. Граф Російської імперії, генерал-фельдмаршал.

І Ведучий За кращу долю боролися й відомі усьому світові

Тарас Шевченко—

український поет, письменник (драматург, прозаїк), художник, громадський та політичний діяч. Національний герой і символ України.

Член Кирило-Мефодіївського братства. Академік Імператорської академії мистецтв

Леся Українка — українська письменниця, перекладач, культурний діяч.

Писала у жанрах поезії, лірики, епосу, драми, прози, публіцистики. Також працювала в ділянці фольклористики і брала активну участь в українському національному русі.

Іван Франко — видатний український письменник, поет, публіцист, перекладач, учений, громадський і політичний діяч, дійсний член Наукового товариства імені Шевченка (1899), почесний доктор Харківського університету

Катерина

українська художниця, майстер народного декоративного живопису, представниця «наївного мистецтва».

Білокур

Васіль

Стус—

український поет, перекладач, прозаїк, літературознавець, правозахисник.

Один із найактивніших представників українського культурного руху шістдесятників. Лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка, Герой України. За власні переконання щодо необхідності збереження й розвитку української культури зазнав репресій з боку радянської влади, його творчість була заборонена, а він сам був засуджений до тривалого перебування в місцях позбавлення волі, де й загинув.

В

я

ч

е

с

л

а

в

М

Богдан Ступка - Український актор театру і кіно лауреат Шевченківської премії, Народний артист УРСР, Народний артист СРСР, Герой України

II. Ведучий Сьогодні прославляють нашу державу на увесь світ спортсмени Андрій Шевченко, Сергій Бубка, Яна Клочкова, Віталій Кличко, Лілія Покроєва

Співаки Володимир Гришко, Софія Ротару, Таїсія Повалій, Руслана та багато інших.

А також наші земляки:

Микóла Сергійович Сядрістий (народився у селі Колісниківка, на Харківщині) — український майстер мікромініатюри. Майстер спорту СРСР, абсолютний чемпіон України з підводного спорту. Заслужений майстер народної творчості України, Народний художник України

Головко Анатолій Миколайович –

керівник СТОВ „Мрія” , За вагомі успіхи в розвитку аграрної галузі Анатолій Головко відзначений державною нагородою – медаллю «За працю та звитягу». Має Грамоти Харківської обласної державної адміністрації і обласної ради за досягнення високих показників в сільськогосподарському виробництві. Неодноразово визнавався «Харків'янином року» та «Людиною року» в галузі сільського господарства. За вагомі успіхи в сільгоспвиробництві, успішну роботу очолюваних підприємств та новаторський підхід в господарюванні нагороджений високими академічними відзнаками: Срібним орденом «За трудові досягнення» IV ступеня, Срібною медаллю «Честь. Слава. Труд.» IV ступеня», медалями «Трудова Слава», «Лідер національного агробізнесу», «Народна шана». За вагомий внесок в розбудову держави Анатолію Головку вручено престижну ювілейну Срібну медаль «20 років Незалежності України». Отримав Анатолій Миколайович і благословення від першої особи Української Православної Церкви – Митрополита Київського і всієї України Блаженнішого Володимира, який вручив Анатолію Головку «за старанні труди на славу Святої Церкви» «Почесний Хрест УПЦ, медаль «Святий Микола Чудотворець», орден «Святий князь Володимир» IV ступеня та «Святий Дмитро Солунський» IV ступеня.

I Ведучий Справжня любов до свого народу, своєї родини, своєї країни немислима без любові до рідної мови. Українська мова – милозвучна, мелодійна. Ми воістину можемо пишатися своєю величною мовою.

(Декламування віршів про Україну)

16. Мово моя , ти пречиста і славна,
Трепетна, наче ранкова роса.
Ти називаєшся – нині державна!
Все в тобі є : і багатство й краса!
Мовою рідною я розмовляю,
Вільно живу я у ріднім краю.
І Україну свою прославляю,
Вірність і серце я їй віддаю.
17. В моїм серці Україна –
Гарна, рідна і єдина.
Дух в ній прадідів живе,
Скарб землі він береже:
Вишиванки прабабусь,
Коли саночки матусь,
Думи кобзарів старих,
Запальні серця малих,
Українське слово й пісня,
Що звучить ласкаво й грізно...
Ось така моя країна, мила серцю Україна.

I Ведучий Можна без перебільшення стверджувати, що історія людства — це історія безперервних збройних протистоянь. Адже протягом чотирьох тисяч років писаної історії, воно провело в мирі лише 268 років, тобто кожного року тільки 24,5 доби проходили без використання зброї з тим, щоб наступних 340 днів вдаватись до людиноубивства.

II Ведучий Здавалося, в наш час повернутися до страхів війни можна було тільки у фільмах та книгах. Але війна увірвалася в наше життя безжальним буревієм, захоплюючи за собою все нові і нові життя.

I Ведучий Вона не десь там.. , а зовсім поряд... Незалежно від нас почалась. А протистоять цій неоголошеній війні, наші українські воїни – наші **хоробрі серця**.

II. Ведучий Думки про події на Сході зараз у серці кожного українця запеклися рубцем , кровоточать та не дають спокійно жити, мислити , дихати... Це біда усієї країни і бути осторонь не може ні одна людина..

Сценка (мати й син)

Проводжала мати сина
На страшну війну:

Мати:

Ох. Настала тяжка днина,
Ні спокою , ні сну!

Син:

Не хвилюйся. Любо мамо!
Не кричи в жалю.
Часу ще пройде не мало...
Я ж тебе люблю!

Мати:

Повертайся ти мій сину
Зі Сходу живим,
Я ж без тебе тут загину
Розтану мов дим...

Син:

Мамо, час мені в дорогу..
«Град» Вкраїну гне.
Хлопцям понесу підмогу.
Батьківщина жде!

Мати:

Щоб могла я полетіла
Слідом за дітьми!
Мала б крила – захистила
Від кулі в пільмі.
Оповіла, укутала
Від снігу й біди...
Хай ніколи більше
НЕ БУДЕ ВІЙНИ!

I Ведучий На жаль, не всі сини України залишилися живі. Їх багато , так званих «двохсотих». Чийхось синів, братів, коханих... Давайте вшануємо їх пам'ять хвилиною мовчання ...

II. Ведучий Так хочеться скоріше МИРУ на нашу квітучу Україну, на її білопінні сади, смарагдові діброви, щоб було чутно дитячий сіх і невимовну радість на душі.

I Ведучий Як чудово прокинутись зранку і знати, що попереду у тебе мирний день, що тобі ніщо не загрожує і всі твої мрії збудуться і, можливо, вже зовсім скоро все в нашій державі налагодиться. І з війни повернуться додому живі хоробрі серця.

II Ведучий Як чудово бути просто щасливим, жити в мирній державі, єдиній соборній квітучій Україні.

Розцвітай , Україно,
Ти квітками калини
І рости ,Україно, синів,
Щоб вони тебе милу
Захищати зуміли
Від усіх чужаків-ворогів.

А дочкам своїм, рідна,
Ти наказ рознеси всім,
щоб синочків ростили своїх
До науки привчали
І добру щоб навчали
Та поваги до рідних батьків.

Хай буде Україна
Багата та сильна.
Та щоб горя не знала вона
Щоб була вона гарна,
Щоб була вона вільна,
Україно моя чарівна!

Нам сам бог допоможе
І землю благословить
В боротьбі за життя нас веде
За свою Батьківщину
Бо немає країни
Краще нашої більше ніде!!!

Відео « Я люблю свою Україну»

І Ведучий Ми – українці, ідемо у світ , і несемо всім світло миру і добра.
Любові і злагоди.

ІІ. Ведучий Ми раді з того, що маємо свою державу, волю, рідну українську мову, свій голос поміж усіма народами. І кожен з нас пов'язує свою долю з Україною, для неї ми живемо, для її процвітання і блага.

Література.

1. Баришнікова, С. В. Співпереживання долю Батьківщини як стратегія патріотичного виховання/С. В. Баришнікова//Виховання школярів.- 2010. - №6.- С. 70-73
2. Єлістратова, Н. С. Патріотичне виховання учнів/Н. С. Єлістратова//Початкова школа.- 2012. - № 12. - С. 7-8
3. Крупнов, Ю. В. Виховати покоління переможців/Ю. В. Крупнов//Народне освіту.- 2010. - №4.- С. 245-258
4. Матвійчук Л.Г. « Наша Вітчизна – Україна», <http://urok-ua.com/vyhovna-hodyna-z-patriotychnoho-vyhovannya/>